

המחזה נראה כאילו נלקח מסרט אימים. במשך למעלה משעה היו שחקני הכדורגל של מכבי תל-אביב נצו רים בחדר ההלבשה של איצטדיון הכי-דורגל בכאר-שבע. המון מוסת ונסער, שר מנה מאות אנשים, צר על חררי ההלבשה ומנע יציאה מהם. לשוא ניסו השוטרים לפרו את הקהל. ההמון הפרוע תבע את דמם של כדורגלני מכבי תל-אביב שהעונו לנצח את קבוצתם, הפועל באר-שבע על מגרשה. מטר של אבנים ניתך על קירות הבנין.

אז שעה גילו באר-שבעים אחרים את האוטובוס שהביא את כדורגלני מכבי תל-אביב לבירת הדרום. הם המטירו עליו אבנים כבדות. לדיהם של השחקנים ור-אנשי ההנהלה שהיו אותה שעה באר-טובוס נאלצו להשתטח על המרצפות. כל זכוכיות האוטובוס נופצו. רק משום ש-קודם לכן הורידו את וילונות הבד, לא

תצלומית עמומה לבנוני: גופות מעוקות כמכונית שנדרסה אחרי הבולדווז

נמני

„השוטרים עצמם קיללו“

תצלום ישראלי: „פוקסוואגן“ מעוך — הטנק הדרום

קדוש

„תגידו תודה שאתם חיים“

פגעו רסיסי הזכוכית בילדים. מולו של נהג משאית אחר, שהביא לבאר-שבע את ילדי קבוצת הפועל דימונה, לא שיחק לו באותה מידה. הבאר-שבעים המתפרעים חשדו בו שהגיע מתל-אביב, ניפצו את זכוכית הא הנהג ופצעו אותו. שני שוטרים מקומיים נפצעו אף הם מאבני המת-פרעים.

כאשר ראו שוטרי באר-שבע שצד דרך לחלק את כדורגלני מכבי מהמגרש, הם נקטו תכסיס. כל הכדורגלנים הולבשו בי-קסדות וצוויירו במגיני-מישטרה. בצורה זו, תחת משמר מישטרה, הם הוברחו אל שלוש מוניות שהוזמנו למקום, שהסיעו אותם לבית-מלון. משם במכונית אסירים, כשהם מלווים במכוניות מישטרה מלפנים ואחור, יצאו השחקנים בשירה לתל-אביב. רק אחרי שהתרחקו מבאר-שבע קר-לומטרים רבים, נטשו אותם מכוניות הי-מישטרה.

במדינה

(המשך מעמוד 19)
המראיין: „מדינה עצמאית לפלס-טינים...“
גולדה: „הם אינם יכולים להתקיים. זה פשוט אינו בר-קיום...“
ובניגוד לתדי קולק היא התכוונה למה שאמרה, שום סערה לא התחוללה.

הממשלה

תרגיל בהיקשים

הממשלה הכחישה ידיעה שלא הורפסה

„הידיעה שפורסמה בידיעות אחרונות“, אמר סגן ראש-הממשלה יגאל אלון בר-צאתו משיבת הממשלה השבוע „על ה-המלצה הכלולה כאילו ברוח ועדת קופל, בעניין העברת שירותי הביטחון למישרד הביטחון, אין לה שום יסוד ובסיס.“
לא רק הוא עשה זאת. גולדה יצאה כמעט מעורה. כל אמצעי התיקשורת הר-ממלכתיים גויסו בסוף השבוע כדי להכ-חיש את הידיעה, כאילו יש כוונה להעביר את שירותי-הביטחון מתחום אחריותם של גולדה ואלון, לאחריותו של משה דיין. היה רק דבר מצחיק אחד בכל ההכר-שות: הם התייחסו לידיעה שלא פורסמה כלל.

כי הכותרת הראשית בגיליון יום שישי של ידיעות אחרונות אליה התייחסו ה-הכחשות, בישרה רק: להפקיד המלחמה בטיורו בידי מישרד הביטחון — ממ-ליצה הוועדה שחקרה את אסון מינכן. גם בגוף הידיעה לא היה זכר להחלטה או המלצה כלשהיא להעביר את שירותי-הביטחון למישרד-הביטחון. הטעות נבעה מאבלוניה פשוטה: כיוון שהמלחמה בטי-רור היא בסמכות שירותי הביטחון, וכיוון שיש המלצה להעביר את המלחמה בטי-רור למישרד-הביטחון, מכאן משתמע כי אילו יועבר שירותי-הביטחון למישרד-הביטחון.

הפתעה לשבת. הכותרת הראשית של ידיעות אחרונות, שהסעירה את צמרת המדינה, לא היתה „ברווז“ עיתונאי, היא נכתבה בידי הכתב הצבאי של העיתון, איתן הבר, הידוע במקורות המידע הטור-בים שלו ובמהימנות הידיעות המתפרס-מות עליידו.

לידי הבר הגיעה ידיעה שוועדת קופל המליצה לרכז את המלחמה בטיורו בידי מתאם אחד. באותו זמן נודע לו על ה-החלטה למסור את תיאום המלחמה בטי-רור לידי האלוף יריב. כיוון שהבר ידע, שיריב עומד להצטרף למישרד-הביטחון (ראו מיסגרת) כעוזר מיוחד לשר-הביט-חון, הוא הסיק מכך בצורה הגיונית, שי-יריב, במישרד-הביטחון, ירכז את המל-חמה בטיורו. מכאן שהדבר יהיה בתחום סמכותו של מישרד-הביטחון. איתן הבר לא ידע, על הפת-

עה אותה הכינה גולדה לדיין ולשרים לקראת שבת: החלטתה לספח את אהרון יריב למישרדה.

הסברה

קוּוּש - למי?

תעמולת זוועה לבנונית לדא תגובה ישראלית

הבולדווז הפך לסמל הנישול הישראלי, ומכונית הנוסעים המעוכה עלולה להפוך לסמל פעולות הענישה של ישראל. בתום פשיטת צה"ל ללבנון ערב יום-הכיפורים, אחרי שחילי צה"ל הפושטים כמעט ולא מצאו את הפידיאיון שמהירו להימלט מבסיסהם בעוד מועד, נראה היה כי הם כילו המתם במכוניות הפרטיות שנקלעו בדרכם.

למרות שמערכת מכוניות צובטת את ליבם של ישראלים רבים, תמיד עדיף לראות פעולת ענישה כלפי רכוש מאשר כלפי אנשים, זאת בתנאי, שהמכוניות שנמעכו עליידי הטנקים, היו ריקות מ-אדם שעה שנמעכו.

השבוע, הועלו במקומות רבים בעולם ספקות רבים בקשר לכך.

מכה שז' מחבלים. היה זה אחרי ששירותי התעמולה של לבנון הפיצו בר-עתונות העולם תמונות זוועה, המציגות כביכול את „תוצאות התוקפנות הישר-אלית.“ התצלום שזכה בפירסום המירבי היה תצלום מכונית מעוכה, מתוכה ביצ-בצו רגלי גוויות האנשים שהיו בתוכה שעה שנמעכה „עליידי טנק ישראלי.“

כדברי התעמולה הלבנונית, למראה הצילום קשה לקבוע אם אומנם נמנעה המכונית עליידי טנק או שמא נפגעה מפגיעת פגז תותח או פצצה אווירית, איך שלא יהיה, הלבנונים היטיבו לנצל תמונה זו כדי לפגוע בתדמית ה-ס-

טרילית של הפשיטה המשוריינת הישר-אלית.

מול תעמולת זוועה זו נשארה ההס-ברה הישראלית בחו"ל ללא מענה: שום תגובה, שום הכחשה, שום הפרכה. אחרי תבוסת שירותי הביטחון בחו"ל, נראה היה כי מכת המחדלים פגעה גם בשירותי ה-הסברה הישראליים שם.

דרכי אדם

נקמה בוטרת

אהבתו להמה כאש — והדליקה שדות, מתבנים ויבולים

שימשון הגיבור הבעיר אש בשדות פלישתים, בעזרת 600 שועליו, לאחר ש-אשתו הראשונה ניתנה על-ידי אביה ל-אחר. כמה שנים טובות לאחר מכן, עשה יצחק מגל אותו דבר. בהיעדר שועלים במספר מספיק, הוא הסתפק בגפרורים בלבד.

יצחק הגיע לכפר גדעון שבעמק-יזרע-אל לפני חודשים מיספר, הועסק שם כי עובד המועצה האזורית. שם, הכיר את נאוה קרן, בת משק ארבל הסמוך, התא-הב בה קשות.

לאחר תקופה של יציאה משותפת, הס-כימה נאוה, תלמידת בית-הספר לאחיות שליד בית-החולים בעפולה, להינשא לו. אך שימתחו של יצחק היתה מוקדמת, ימים ספורים לפני תאריך החתונה — שינתה נאוה את דעתה. היא ביטלה את כל רעיון הנישואין, ניתקה כל קשר עם המועמד.

כאשר נודעה החלטה ליצחק, יצא ל-פעולה.

שריפת שרשרת. ראשית, פרץ ל-מועדון האחיות שבבית-החולים בעפולה, שבר חלון, נטל משם שק שינה, תרמיל (המשך בעמוד 26)